

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

8. An vacatio de jure tantùm sufficiat ad hoc, ut beneficiu[m] provideri & impetrari possit.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

dispositivè, id est, purè & determinatè alicujus reservationis, & non exprimitur detentor, seu intrusus; dum aliàs solum dicitur ac dispositioni Apostolica specialiter reservatum existat. Garc. n. 30. & 31.

Questio 7. Qualiter verbum vacare usurpatum in hoc vel illo tempore comprehendat quoque alia tempora?

Respondeo primò: usurpatum in præsentibus, quandoque etiam comprehendit futurum; ita ut beneficium nunc vacans dicat etiam in futuro vacare, sive vacaturum, & comprehendatur his terminis beneficia vacatura. Gonz. ad reg. 8. §. 5. proem. n. 64. Et è contra usurpatum in futuro comprehendit & præsens, ita ut verbum vacabit capiat etiam beneficium vacans, sic v.g. ex quo beneficium vacat tempore datæ regulæ 8. ab illo puncto vacabit etiam in futurum, Gonz. n. 65. citans gl. in Clem. 1. de Concess. præb. v. notitia. Milium in repert. v. verbum futuri temporis. Felin. in c. ad hæc. de rescrip. n. 2. Old. conf. 310. n. 4. Item gl. 11. n. 50. & c. & sic verbum vacatura in materia reservationis capit tunc vacantia. Gonz. loc. cit. n. 66. item gl. 11. n. 52. citans Gloss. in cap. postquam. v. vacaturum. de præb. in 6. Gemin. Franc. & alios passim in cit. c. item Mand. in reg. 26. de vacaturis post promotionem. in proem. n. 3. & 4. Simonet. de reserv. q. 74. per tot. En. de Falcon. cod. tr. q. 4. effectu 13.

2. Secundò: usurpatum in futuro comprehendit quandoque præteritum, quemadmodum verbum erit interdum etiam præteritum, & non solum tempus futurum demonstrat, juxta l. verbum erit. ff. de verb. signif. & ibidem Mand. & verbum oportebit tam præsens, quam futurum significat, juxta l. verbum oportebit. §. fin. cod. tit. Gonz. cit. n. 64. quamvis contrarium his, nimirum quòd verbum vacaturum non comprehendat & præsens vacans ex Put. decis. 48. n. 4. l. 13. tradere videatur Gonz. cit. gl. 11. n. 77. quare in his observandum, quòd ait cit. gl. in Clem. 1. de concess. præb. v. notitia. apud Gonz. cit. §. 5. proem. n. 67. nimirum ante omnia consideranda esse mentem Papæ, ut sub verbo futuri temporis comprehendatur præteritum vel præsens, vel non comprehendatur.

Questio 8. An vacatio de jure tantum sufficiat ad hoc, ut beneficium provideri, & impetrari possit?

Respondeo primò: dum beneficium ipso jure vacat, ut ob promotionem vel ob crimen, potest illud statim (etiam ante sententiam declaratoriam criminis, & criminoso, vel promotio illud de facto adhuc occupante non citato; quia is jam amisit jus & titulum beneficii, quo ipso jure privatus est. Paris. loco paulò post cit. Pirh. ad rit. de Concess. præb. n. 27. citans Azor. p. 2. l. 7. c. 17. q. 2. Gonz. gl. 15. §. 1. n. 39.) tanquam vacuum impetrari & conferri. Lott. l. 3. q. 8. nu. 24. (ubi, quòd supposita vacatione de jure, plenitudo resultans ex possessione alterius de facto non habeatur in consideratione ad effectum, ut sustineatur, vel corruat gratia, citat pro hoc Mand. in addit. ad Lap. alleg. 16. n. 1.) Barb. juris Eccl. l. 3. c. 14. n. 69. Rebuff. in pr. de modis amitt. benef. n. 52. Paris. l. 3. q. 1. n. 81. loquens de beneficii promoti ad Episcopatum. Gonz. gl. 15. n. 148. Garc. p. 11. c. 10. num. 23. Chok. ad reg. 8. n. 23. sic etiam patronus presentare potest ad beneficium, quòd vacat de jure, licet

P. LENTON, Fori Benef. Tom. III.

non de facto. Gonz. gl. 15. §. 1. n. 43. secus, si beneficiatus per sententiam est privandus AA. iidem. sed neque, dum ipso jure vacat beneficium, possessio conferri potest alteri, eo, qui ipso jure illo privatus est, non vocato. Gonz. cit. §. 1. num. 40. Pirh. l. c. citans Sanch. l. 2. Moral. c. 26. q. 10. n. 12. Chok. loc. cit. quòd ipsum tamen intelligendum esse tantum de possessione coloratà, ita ut si possessio colorata non sit, possessor talis vocandus non sit; eò quòd qui non habet possessionem coloratam, non censetur possessionem aliquam habere, quæ in jure illo modo consideretur, ait Lott. l. 3. q. 8. n. 25. & 26. Et si agitur de beneficio reservato (quo casu possessio intrusi notorie est decolorata propter decretum irritans) executor rectè procedit ad traditionem possessionis, tali intruso non vocato, & habetur illa possessio velut infecta pro vacua simpliciter. Lott. ibid. num. 33. citans Garc. p. 10. c. 1. n. 3.

Questio 9. An sola vacatio de facto sufficiat ad effectum reservationis, potissimum de qua loquitur regula 8?

Respondeo affirmativè Gonz. gl. 15. §. 1. n. 73. ac pro hoc assert plurima a n. 45. Primò decis. Rota 8. de Elect. in antiq. in qua resolutum, quòd reservatio facta de beneficio, quòd obtinet, seu possidere, & detinere pergit Titius, postquam illo ipso jure privatus, capiat dictum beneficium, ex quo de solo facto illud obtinet; eò quòd verba illa, quæ obtinet, nò solum intelligantur de obtentione juris, sed etiam de sola obtentione facti; quemadmodum, dum mandatur interdicto supponi terra alicujus Domini, extenditur mandatum ad terram, quam Dominus ille tenet de facto, & non de jure, juxta Archidiacon. in c. sententia. n. 2. de sent. excommunicationis. in 6. Gonz. cit. n. 45. & 46. citans Simonet. de reserv. q. 5. n. 6. En. de Falcon. tr. eodem q. 4. principali effectu 18. Secundò: decis. Rota 12. apud Bisignet. de præb. n. 6. & 7. in antiq. in qua dicitur Papa declarasse, quòd si ipse reservaret, vel conferri mandaret beneficium, quòd obtinet Titius, non de jure, sed de solo facto, includatur in reservatione, quamvis de jure vacaret ex persona alterius. Gonz. n. 47. Tertio: quòd ad verificandam narrativam vacationis sufficiat, illam probare de solo facto, & quòd, ut Rota decis. 4. de permut. in novis, volenti permutare sufficiat probare, quòd compermutans beneficium possidebat de facto, & pro beneficiato reputabatur. Gonz. n. 49. & 51. Quarto: quòd in Clem. 1. ut live pend. probetur, quòd si duobus litigantibus super beneficio, uterque decedat, vacatio per obitum illius, qui decedit in possessione, nullà habità distinctione, an bonum jus habuerit, attendatur. Gonz. n. 54. Quintò: quòd ad effectum, quòd quis possit conferre, presentare & c. attendatur solum, quis de facto possideat, non autem quis bonum jus habeat. Gonz. n. 57. Sextò: quòd verbum obtinere etiam verificetur in sola retentione de facto. Gonz. n. 58. similiter verbum vacant. verificetur in vacatione de facto, ut Gomez. Card. & c. apud Gonz. cit. n. 58. Et regula Cancellaria reservantes beneficia familiarium & officiarum Papæ locum habeant, & inter earum reservatio, licet verificetur vacatio de solo facto. Gonz. n. 59. citans Simonet. de reserv. q. 5. n. 4. 5. 6.

2. Atque ex his & similibus colligitur Gonz. n. 62. & 72. regulam 8. intelligendam etiam de vacatione de facto tantum, cum binarum limitatione:

A 3

Prima